

113. Prihodnost čistega Božjega nauka

1 Reče Helena, ki jo je prevzela resničnost Mojega poduka: "O Gospod, vsaka Tvojih svetih besed je v mojem srcu našla tisočkratno odmev in v moji duši je zvenelo kot glasba: To je najčistejša in povsem božanska resnica!

2 Toda samo Bog da lahko ljudem takšen nauk; kajti tako daleč ne sega noben človekov čut! Zdaj vem veliko in naj natančneje, kaj bom delala v prihodnje!

3 Oh, kako čudovito je spoznati voljo edinega pravega Boga in se ravnati po njej z vsemi življenjskimi močmi; toda kako grenko je delati tam, kjer postavlja zakone človeški napuh in dodaja: To je Božja volja!

4 Zmeraj sem si mislila, da ima resnični Bog lahko samo eno povsem resnično voljo, ki si nikdar ne more nasprotovati tako, kakor si nasprotujejo človeški zakoni, ki pogosto drug drugemu spodkopavajo temelj; če izpolnimo enega, smo kaznovani zaradi prejšnjega sankcioniranega zakona (državno potrjeni zakon), če ga pa ne izpolnimo, nas kaznuje novi zakon. Vprašujem: Kdo more biti ob tem človek in tako živeti?!

5 Vzemimo naše stare zakone bogov. Zviti duhovniki so rekli: 'Če daruješ Plutonu, razjeziš Zeusa, in če daruješ Zevsu, razjeziš Plutona; če pa daruješ njunim duhovnikom, ki edini znajo pomiriti jezo bogov, storiš prav!' Le oni sami naj bi bili uspešni posredniki med bogovi in ljudmi. Tako so si potem duhovniki prigrabili vse daritve, ubogo, slepo ljudstvo, ki so ga izžemali za prazen nič, pa jih je povrh tega še po božje častilo, in vse ljudstvo je moralo trepetati pred njihovo oblastjo. Oh, tega ta najčistejši nauk gotovo nikdar ne more dovoliti in ne bo nikoli dovolil!"

6 Rečem Jaz:(Jezus Kristus) "To naj te ne skrbi! Toda nazadnje je z vsem, kar še tako čisto pride od zgoraj, bodisi duhovno ali materialno, enako, ko se dotakne zemljin tal, postane nečisto in nepošteno.

7 Poglej dežno kapljo! Noben diamant ne bi mogel biti čistejši od take dežne kaplje; kakor hitro pa se dotakne zemljin tal, je njene čistosti konec!

8 Pojdi na goro, in ne boš se mogla načuditi, kako čist je zrak; če pa boš pogledala navzdol v dolino, boš med čistostjo zgoraj in spodaj odkrila veliko razliko!

9 Kako čiste padajo snežinke iz oblakov! Po dveh mesecih si poglej prej tako bleščeče bel sneg, pa boš videla, da je že precej umazan!

10 Poglej, veter, ko zaveje z višav v doline, kako zelo ga umaže nadležni prah, in celo sonce, luna in zvezde izgubijo veliko sijaja, ko se bližajo zatonu; da, celo svetlobni žarek popoldanskega sonca pogosto še prelahko umaže zemljine izparine, tako da nazadnje kljub njegovi najsvetlejši svetlobi ne moremo videti niti toliko sonca več, da bi lahko kolikor toliko zanesljivo rekli: Glej, tu ali tam je!

11 In tako je zmeraj tudi z duhovnimi darovi iz nebes; četudi so ob nastanku še tako čisti, se bodo sčasoma zaradi umazanih posvetnih namenov tako skalili kakor vse, kar sem ti pravkar naštel.

12 In tako se bo najbrž zgodilo tudi temu Mojemu najčistejšemu nauku; niti kljukica ne

bo ostala nekritizirana in neoglodana!

13 Tempelj, ki ga zdaj postavljam, bodo uničili prav tako, kakor bodo po ne tako dolgem času Rimljani porušili jeruzalemski tempelj, da ne bo ostal kamen na kamnu!

14 Vendar bom ta svoj tempelj znova zgradil; kamnitega v Jeruzalemu pa nikoli več! Toda vse to naj te ne skrbi; kajti Jaz vem za vse in vem, zakaj se mora tako zgoditi!

15 Glej, nobenemu človeku svetloba podnevi in toplota poleti ne pomeni nič; ko pa pride noč, postane svetloba dragocena in toploto se naučimo ceniti šele v mrzli zimi.

16 In prav tako je tudi z duhovno svetlobo in duhovno toploto. Kdor se sprehaja zunaj, komaj ceni svobodo; ko pa zvezan gine v ječi, oh, tedaj šele ve, kako velika dobrina je svoboda!

17 In zdaj glej, Moja najljubša Helena, zato tudi dopuščam skaljenost vsega čistega, ker človek šele v največji skaljenosti spozna vrednost čiste svetlobe!

18. Ko se potem sredi obsežne noči in teme spet pojavi čista svetloba, kmalu pritegne k sebi vse, kar diha in živi, in tako se bodo v neprijazni zimi človeštva kmalu začeli zbirati vsi okrog toplega srca, tako kot od zimskega mraza premraženi reveži okrog prižganega Ognja v kaminu.

Jakob Lorber
Veliki Janezov evangelij
Knjiga 3